

UberPOP is symptoom van falende verzorgingsstaat

Ruud Zandvliet

In Amsterdam en Den Haag namen taxichauffeurs een paar weekenden terug het recht in eigen hand door UberPOP-chauffeurs klem te rijden. Een nieuwe taxioorlog dreigt, omdat taxichauffeurs het gevoel hebben dat de wet niet wordt gehandhaafd. Dat is heftig, maar we moeten Uber vooral zien als symptoom van een falende rechts- en verzorgingsstaat.

Uber biedt taxiservices aan tegen een sterk gereduceerd tarief door gebruik te maken van illegale snorders. In december heeft de rechter de UberPOP-service verboden. Sindsdien heeft het zijn tarieven verlaagd en zijn werkgebied uitgebreid naar Utrecht. Behalve een boete van € 50.000 (een lachertje voor een bedrijf dat gewaardeerd is op € 36 mrd) geeft de overheid Uber vrij spel.

In Nederland gelden kennelijk andere regels voor miljardenbedrijven dan voor gewone burgers. Multinationals mogen

in Nederland de wet overtreden en betalen vrijwel geen belasting. Bankiers worden gered met belastinggeld als ze de boel verknoeien, of treffen een schikking als ze de regels overtreden.

Taxichauffeurs zijn niet de enigen die gedwongen worden te concurreren met buitenstaanders die bereid zijn te werken voor een fractie van hun inkomen. Door globalisering en Europese integratie staan de inkomens van bouwvakkers, vrachtwagenchauffeurs en productie-medewerkers al jaren onderdruk. Uit cijfers van het Sociaal en Cultureel Planbureau blijkt dat, ondanks dat er meer vrouwen zijn gaan werken, het besteedbaar inkomen van huishoudens uit de lagere inkomensklassen bij benadering gelijk is gebleven sinds 2000.

Deze cijfers vormen een schril contrast met de economische groei die aan Europese integratie en disruptieve innovaties wordt toegekend. De oorzaak van deze onbalans ligt in de structuur van onze verzorgingsstaat. Een minimum-

loon of cao biedt geen bescherming als je in een sector werkt die moet concurreren met landen of zzp'ers die zich daar niet aan houden.

Het gevolg is dat er steeds meer mensen zijn die werken als zzp'er voor een minimale vergoeding. Uber is een marktplaats voor deze mensen, met een hebbelijke marktmeester die 20% tot 30% van de ritprijs opeist. Dat laatste is om veel redenen verwerpelijk. Maar Uber is vooral een symptoom van een groter maatschappelijk probleem. Namelijk dat Uber zijn deelnemers een beter perspectief biedt dan de verzorgingsstaat.

Ik wil daarom pleiten voor twee zaken. Allereerst, voor hogere boetes voor mul-

In Nederland gelden kennelijk andere regels voor miljardenbedrijven dan voor gewone burgers

tionals die de wet overtreden. Anders blijven multinationals het gezag van de rechter tarten. Daarnaast wil ik pleiten voor de introductie van het recht op werk, tegen een salaris dat gelijk is aan of hoger is dan het minimumloon. Dit kan worden gerealiseerd door uitkeringsinstaties te hervormen tot publieke uitzendbureaus, welke haar deelnemers mogen uitzenden onder het minimumloon.

Een recht op werk en inkomen geeft mensen aan de onderkant van de arbeidsmarkt een betere onderhandelingspositie en stelt iedereen in staat een bijdrage te leveren aan de samenleving. Het kost de maatschappij daardoor stukken minder dan de huidige verzorgingsstaat. Bovendien stelt het ons in staat strategische industrieën concurrerend te houden. Dat is goed voor iedereen. Behalve voor Uber, dat dan geen chauffeurs meer zal vinden...

Ruud Zandvliet is oprichter van Taxi Electric.

